

flaget, at det med den Trafik, som nu fandt Sted, straks vilde medføre en Mindreindtægt af 1 Million Kr., men han antog, at den Nedgang, som saaledes kunde ventes, vilde indvindes og endog saa ret snart indvindes. Naturligvis turde han ikke sige mere, idet han ikke kunde stille nogen sikker Kaution, men han troede, at det vilde være Stillingen efter Regeringens Forslag. Anderledes betimod ville det stille sig med de Forandringer, som Forslaget var undergaaet i det andet Ting, idet Nedgangen saa yderligere vilde blive en halv Million, som ikke kunde ventes at faas igen ved den forøgede Jernens. For den Side af Udvalget, til hvilken jeg hører, har denne Udtalelse ganske naturlig maattet have den Følge, at vi mente, at man saa burde blive staaende ved Regeringsforslaget, at man ikke kunde gaa længere ned end til det Punkt, Ministeren mente at kunne paaregne, om ikke straks saa senere, at naa en Indtægt, som svarede til den, man tidligere havde haft. En saadan Stilling vil naas, hvis man vedtager Endringsforslag Nr. 6 med det af mig stillede Underendringsforslag Nr. 7 og Ministerens Endringsforslag Nr. 9 med det tilhørende Nr. 10. Jeg vil nemlig gøre opmærksom paa, at naar disse Forslag blive vedtagne, og de andre, som der ikke er videre Strid om, navnlig Nr. 8, saa vil man saa de Takster, som findes i Regeringsforslaget. Jeg vil henvisse ærede Medlemmer til at sammenholde Taksterne i Folketingets Forslag og i Endringsforslagene Nr. 6, 7 og 9, saa vil man se, at Lovforslaget i saa Henseende ganske er bragt tilbage til det Standpunkt, som Regeringsforslaget stod paa. Herpaa vilde imidlertid en anden Side af Udvalget ikke gaa ind. Der blev særlig gjort den Indvending mod den i Regeringsforslaget fastsatte Grundtakst for Personbefordring paa III. Klasse, nemlig 2,5 Dre pr. Kilometer, at den vilde fordyre Persontrafikken for Smaaamanden paa de kortere Rejser, og det var noget, som paa ingen som helst Maade kunde gaa an, det kunde denne Side af Udvalget ikke gaa ind paa, man maatte have en saa lav Takst, at man ikke kom til at ramme Trafikken paa de kortere Afstande paa III. Klasse. At det skulde være en afgørende Indvending mod denne Takst, naar den var nødvendig for at holde en fornuftig Balance, kan ikke anerkendes. De Beløb, som det drejede sig om, være ganske smaa, 5 Dre eller noget lignende paa Rejser frem og tilbage, og man maa desuden lægge Mærke til, at der ikke er Tale om en Forhøjelse af Taksten, som den er nu, men at det først bliver dette ved at tage den nugældende Tur- og Returtakst

og halvere den. Men Forholdet er jo det, at selv om man i Almindelighed paa korte Afstande fører Tur og Retur, opnaar man dog altid nogen Fordel ved omtrent for samme Betaling at kunne føre Tur alene, og tillige opnaar man jo ved Lovforslaget alle de andre Fordele med Hensyn til Godstaksterne og Taksterne for de længere Rejser. Jeg skal tillige gøre opmærksom paa, at denne Side af Udvalget aldeles har overset en Fordel, som vil naas, nemlig efter Lovforslagets § 13, hvorefter Landboere, — som jo netop ere de Smaaafolk, som man har haft for Øje — skulle have Lov til gratis at faa befordret Torvegods indtil en Vægt af 50 Pd. Overhovedet er Forholdet det, at naar man skal give en Lov, hvorved man ikke alene skal opnaa betydelige Nedsættelser, men tillige indføre ny Principper, bliver det omtrent umuligt at lovgive, naar man vil sige: Ja, men ikke en eneste maa faa en Forhøjelse ved Indførelsen af de ny Principper, man maa sørge for at indrette det saaledes, at det hele bliver saa lavt, at ikke en eneste kommer til at betale noget mere. Saaledes var Situationen. Det har foranlediget den højtærede Minister til at stille sine Endringsforslag, navnlig Forslaget under Nr. 6, hvorefter Betalingen for III. Klasse skulde være højst 2,55 Dre pr. Kilometer, og dertil slutter sig saa yderligere Forslagene Nr. 9 og 10. Det er altsaa det, Ministerens Forslag gaar ud paa. De ville selvfølgelig medføre en Nedgang, hvor stor lader sig ikke angive. Ved 1ste Behandling omtalte den højtærede Minister, at Folketingets Nedsættelse af Taksten for III. Klasse fra 2,5 til 2,3 Dre vilde medføre en Nedgang af 3—400,000 Kroner. Naar den højtærede Minister nu sætter Taksterne op med 1/4 af Differencen, vil man vel komme til en Nedgang af en 2—300,000 Kroner. Naar derfor Ministeren skulde kunne tage imod denne Nedgang, maatte han ogsaa nødvendigvis have en Erstatning, og denne Erstatning ydes da gennem Endringsforslag Nr. 2 og ydes derved, at det Quantum Gods, som man nu kan faa befordret frit som Rejsegods, nemlig 50 Pd., nedsættes til 40 Pd., og saaledes, at der altid, enten man har mere eller mindre Rejsegods, skal betales et Indskrivningsgebyr af 10 Dre. Dermed skulde altsaa denne Nedgang dækkes. Hvad Endringsforslaget Nr. 1 til § 13 angaar, er det ikke andet end en Konsekvens af Endringsforslag Nr. 2, idet det forandrer det Quantum Torvegods, som Landboerne kunne faa frit med, fra 50 til 40 Pd. Noget lignende gælder med Hensyn til Endringsforslaget Nr. 12. Disse Ministerens Endrings-